

عنوان مقاله:

اثر تنش خشکی ناشی از پلی اتیلن گلیکول بر جوانه زنی واریته های ذرت

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی در شرایط محیطی دشوار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

جهانبخش گنجی - دانشجوی سابق و دانشجوی فعلی کارشناسی ارشد

عطالله سیادت - استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین اهواز

قدرت اله فتحی - استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین اهواز

عبدالمهدی بخشنده - استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین اهواز

خلاصه مقاله:

ذرت از جمله گیاهان زراعی مهم در ایران به شمار می رود که سطح زیر کشت آن 0/25 میلیون هکتار و تولید آن معادل 1/65 میلیون تن می باشد و تولید 2/8 درصد از کل غلات را به خود اختصاص داده است هدف از این پژوهش بررسی اثر تنش خشکی (صفر، 3-، 6-، 9- بار) بر جوانه زنی 3 واریته ذرت هیبرید (500، 640 و 704) با استفاده از پلی اتیلن گلیکول بود. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با 4 تکرار در شرایط کنترل شده درون انکوباتور آزمایشگاه تکنولوژی بذر دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین در سال 1388 انجام شد در تمام سطوح خشکی صفات رشدی شامل سرعت و درصد جوانه زنی، طول و وزن خشک ریشه چه و ساقه چه و در نهایت ارتفاع گیاهچه کاهش یافت و روند نزولی در آنها مشاهده شد. با توجه به تنوع صفات در گتانسیل های 3- و 6- بار می توان گفت که این بازه بهترین محدوده برای تعیین میزان تحمل هیبریدهای ذرت به تنش خشکی بود و در تنش بالاتر (9- بار)، اکثر هیبریدها به ندرت قادر به تولید میزان بسیار اندکی ریشه چه و ساقه چه شدند به طور کلی هیبرید 500 به شرایط تنش خشکی پاسخ مطلوب تری دارد با تکرار این آزمایش در مراحل دیگر رشد در شرایط مزرعه با اطمینان بیشتری می توان کشت این رقم را در مناطق تحت تنش توصیه کرد.

کلمات کلیدی:

ذرت، جوانه زنی، پلی اتیلن گلیکول، تنش خشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/352223>

